

mer af regeringen og den socialdemokratiske gruppe, så de siger: Nej, denne her er for tynd. Det er ikke længe siden, Højesteret har underkendt en lov fra dette Folketing. Og her leger man med alvorlige ting og begynder at misregere for at få nogle klejner i kassen.

Man griber ind i rettens virke. Så kan I sige: Det må retten selv om. Men må jeg minde om, hvordan det er med ombudsmandsinstitutionen: Når en sag er rejst politisk, så trækker Ombudsmanden sig tilbage. Der er ingen tvivl om, at der er stor chance for, at på en eller anden måde vil Folketingets afgørelse i denne sag påvirke den retssag, der løber, og som skulle have lov til at forløbe lige så nobelt og lige så selvstændigt og upåvirket, som retssager her i landet har for vane.

Derfor har jeg ulejligt mine kolleger med denne lidt halvlange tale på en formiddag, hvor vi har travlt. Men jeg beder så meget om, at man går i tænkeboksen og lige giver den en tanke mere. Hvor ville jeg ønske, at statsministeren ville beskæftige sig bare 10 minutter med denne højest ubehagelige og betænkelige sag.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Jeg vil da gerne sige tak til hr. Arne Melchior for den kærlige omsorg for den socialdemokratiske familie. Det er også noget, som jeg selv er meget optaget af. Derfor har denne her sag også et forløb, som jeg tror vil give anledning til eftertanke, ikke bare her, men også andre steder.

Før det er sådan, at vi får bragt os op i alt for højt et luftlag med hensyn til, hvad der her er tale om, så vil jeg godt sige, at baggrunden for det ændringsforslag, som jeg har stillet den 3. maj til lovforslaget her, er udførligt omtalt i bemærkningerne til forslaget, nemlig hvad det går ud på. Det er bl.a. nævnt, at hensigten med den til § 11 foreslåede overgangsbestemmelse er, at den nuværende bestyrelse for Københavns Havn kan fortsætte i det nye selskab, indtil den af Københavns Havn anlagte retssag mod Trafikministeriet er afsluttet.

Det er tillige i bemærkningerne til ændringsforslaget nævnt, at: »Hermed udelukkes enhver tvivl om, at den af Københavns Havn anlagte retssag mod Trafikministeriet skal kunne føres til ende af de personer, der besluttede sig for at anlægge retssagen, uden at der lægges processuelle hindringer i vejen som følge af lovens ikrafttrædelse.«

Med disse samt øvrige bemærkninger til ændringsforslaget samt ved besvarelsen af et antal

spørgsmål fra Trafikudvalget mellem første og anden behandling af lovforslaget har det været min hensigt at understrege, at regeringen vil gøre sit til, at retssagen mod Trafikministeriet skal kunne føres til ende ved domstolene, selv om Københavns Havn omdannes til et statsligt aktieselskab.

Det stillede ændringsforslag har, som det også blev fremhævet af hr. Arne Melchior, påkaldt sig megen opmærksomhed ikke mindst i pressen. Under den debat, der har været i medierne, kan man støde på det synspunkt, at det stillede ændringsforslag er udtryk for en særlig snedig plan, der har til formål at udelukke sagsøger, dvs. Københavns Havn, fra at føre sagen til ende. Intet er mere forkert.

Faktisk er situationen den, at der mellem første og anden behandling er udfoldet store bestræbelser for at nå til forståelse med Københavns Havn, idet det bl.a. fra min side var hensigten at søge at nå til enighed om, hvordan behandlingen af retssagen kunne fremmes bedst muligt. Det har desværre ikke været muligt at nå til en forståelse med Københavns Havn herom. Men ændringsforslaget skal ikke desto mindre ses som en imødekommelse af havnens synspunkt.

Mit ændringsforslag af den 3. maj 2000 har således bl.a. til formål, at der ikke skal lægges processuelle hindringer i vejen for en videreførelse af sagen, og det vil i sig selv indebære, at Københavns Havn A/S vil have den fornødne proceshabilitet.

De personer, det vil sige medlemmerne af den nuværende bestyrelse for Københavns Havn, der anlagde retssag mod Trafikministeriet, kan således føre sagen til ende, selv om institutionen Københavns Havn i mellemtiden omdannes til et statsligt aktieselskab.

Jeg har tillige ved besvarelsen af spørgsmål 51 nævnt, at der i selskabets åbningsbalance vil blive afsat et passende beløb til førelse af sagen både i landsretten og i Højesteret. Desuden er regeringen indstillet på, at der i vedtægterne medtages en bestemmelse om, at ejeren accepterer, at bestyrelsen viderefører sagen, herunder også at den afsætter de fornødne midler hertil.

Omvendt må jeg også sige, at skulle bestyrelsen på et tidspunkt miste interessen for at føre sagen, så kan jeg naturligvis ikke tvinge dens medlemmer til at gennemføre sagen. Men i en sådan situation vil der være andre, f.eks. Københavns Kommune eller medlemmer af et mindretal i Folketinget, der kan påberåbe sig